

1 SKYRIUS

Čia yra
Čarlis Makgafinas.



Tai nėra *tikrasis* jis. Čia, ŽINOMA, tik jo nuotrauka. Jei to nesupratote, ši knyga jums bus per sudėtinga ir vietoj jos tikriausiai turė-

tumėte perskaityti *Labai paprastą kvailų istorijų knygą visiškai tuščioms galvoms.*

Čarlis Makgafinas yra visai kaip jūs ir aš. Na, jis nėra kaip aš, nes aš esu didelis ir plaukuotas, o Čarlis – mažas ir gana dailus. Taigi jis visai kaip jūs. Išskyrus tai, kad jis turi patys žinote ką, ir spėju, kad daugelis iš jūsų, skaitančiųjų, neturite patys žinote ko. Tad Čarlis yra kaip *kai kurie* iš jūsų.

Išskyrus vieną, **PATĮ DIDŽIAUSIĄ**, tiesiog **MILŽINIŠKĄ** skirtumą.

Jis gali pasiversti gyvūnu.

Pavyzdžiui, vieną minutę jis normalus berniukas, kitą – jau vilkas.

Arba šarvuotis.

Arba pavojingasis makaronas (visi žino, kad tai yra tikrasis mokslinis gyvatės pavadinimas).

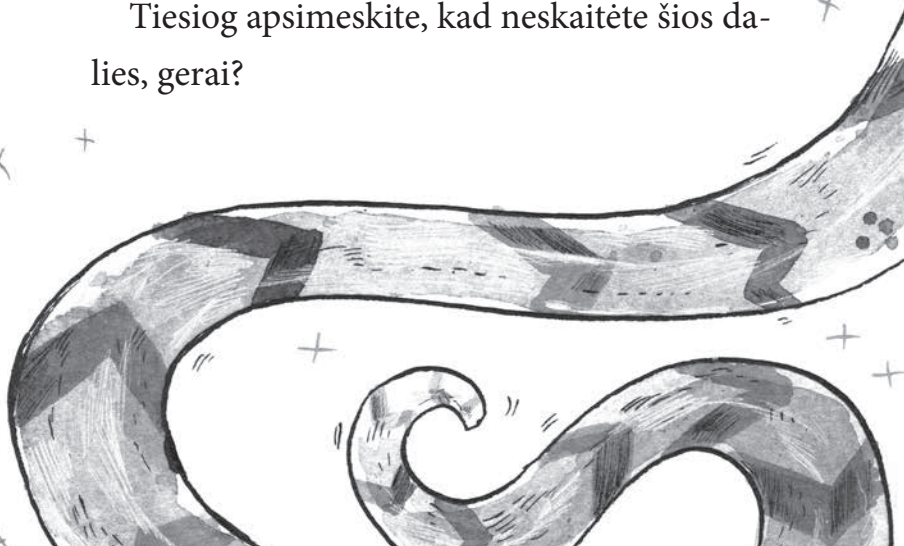




Na, tai tikriausiai reiškia, kad Čarlis yra *visiškai* nepanašus nė į vieną iš jūsų, nes daugiau niekas negali pasiversti gyvūnu.

Manau, bus geriausia, jei pradėsime šią knygą iš naujo, tiesa?

Tiesiog apsimeskite, kad neskaitėte šios dalies, gerai?



1 SKYRIUS (DAR KARTA)



Čia yra
Čarlis Makgafinas.

Tai nėra *tikrasis* jis. Čia, **ŽINOMA**, tik jo
nuotrauka.

Čarlis Makgafinas nė kiek nepanašus į tave ar mane. Jis visiškai kitoks. Čarlis yra nepaprastas, mat jis gali persikūnyti į gyvūnus, tokius kaip pavojingasis makaronas.

Taigi Čarlis* buvo visai normalus berniukas iki jam sukako devyneri metai ir beveik trys savaitės. Jis buvo ką tik aplankęs savo vyresniąjį brolių Taukštą ligoninėje ir tai jau buvo daręs begalę kartų. Taukštas buvo ligotas ir amžiais gulėdavo ligoninėje. Tai labai erzino, nes Čarlis manė, kad dabar jis nugalėtų brolių FIFA rungtynėse ar žaisdamas PS4**, ir norėjo tai įrodyti. Be to, sode reikėjo pataisyti landynę, o pats vienas Čarlis to padaryti neįstengė. Kartais Čarlis tiesiog norėdavo, kad brolis grįžtų ir jie

* Nors jo vardas yra Čarlzas, visi jį vadina trumpiniu Čarlis, o tai gana kvaila, nes Čarlis tik viena raide trumpesnis už Čarlzą.

P. S. Čia yra išnaša. Kai protingas senovės Graikijos žmogus galvodavo apie ką nors labai svarbaus, būtinai turėdavo tai užsirašyti, kad nepamirštų. Tačiau neturėdamas popieriaus, kuriame galėtų užsirašyti, jis rašydavo sau ant pėdų.

Bet žinai ką, nesu tikras dėl šito fakto. Tad geriau nepasitikėk manimi šį kartą.

** PS4 (angl.) – žaidimas *Playstation 4* (vert. past.).

Greičiau
sveik



eitų slėpynių. Žaisti slėpynes vienam nėra labai smagu – Čarlis tai jau bandė.

Jeigu esi sumanus, gali numanyti, kad Čarlio brolis nėra iš tikrųjų vadinamas Taukštu, bet šiukštu* geriau nenorėk jo vadinti kitu vardu. Čarlio brolio tikrasis vardas – Henris, bet kadangi visą gyvenimą buvo vadinamas baisiuoju Henriu, jis tvodavo tiesiai į nosį visiems, kas pavadindavo jį tikruoju vardu. Jis buvo dvylikos metų, pavargęs nuo ligoninių, bet vis dar galėdavo lengvai nugalėti Čarlį FIFA rungtynėse, kad ir ką Čarlis sakytų. Jis veikiausiai turi ir merginą, bet trenktų tau į nosį, jei sakytum „Taukštas turi merginą“. Iš tiesų labai pasisektų, jei pavyktų pasikalbėti su Čarlio broliu ir dėl kokios nors priežasties negauti į nosį.

* Gerai pastebėta! Tai dar viena išnaša. Tikriausiai spėlioji, ką reiškia „šiukštu“. Na, tik tėvai ir mokytojai gali sakyti „šiukštu nedaryk to...“. Tai įsakymas. Bet jei nori linksmybių, kitą kartą, kai jie sakys „šiukštu“, paklausk, ką tai reiškia. Ką tai iš tikrųjų reiškia. Greičiausiai išvysi garus, rūkstančius jiems iš ausų, ir turėsi dar daugiau problemų, tačiau bus verta.

Kai tik Čarlis su mama ir tėčiu grįžo namo aplankę Taukštą, Čarlis užbėgo laiptais į miegamąjį. Jis nėrė į savo lovą po antklode ir bandė užmiršti, ką brolis pasakojo apie „**didžiąją apžiūrą**“. Po kiek laiko jis nusišluostė akis ir parėmė antklodę teniso rakete – taip lova virto palapine. Vos tik sutvirtino palapinę ir ji nebegriuvo, įsijungė žibintuvėlį ir ėmė skaityti savo mėgstamą knygą. Čarlio mėgstamiausia knyga – apie ugnikalnius. Joje gausu didžiulių sprogimų ir oranžiškai raudonos lavos paveikslėlių, o jis mėgo įsivaizduoti, kaip išsigelbėja nuo mirties čiuoždamas žemyn ugnikalniu per lavą ir išvengdamas sprogimų.

Tėvai apačioje ginčijosi, garsas dusliai aidėjo visame name kaip perkūnas. Čarlis užvertė knygą. Negalėjo susikaupti. Lauke sutemo, o gatvės žibintas už Čarlio kambario lango kūrė keistus šešėlius ant miegamojo sienų. Medžio šakų siluetai atrodė panašūs į ilgus, kibius raganos pirštus, taigi greitai kaip žaibas jis šoko iš lovos ir užtraukė užuolaidas.

Štai ten pirmą kartą tai ir įvyko.

Pradėjo trūkčioti akyje. Čarlis iškart sustingo jausdamas, kaip vokas pasiutusiai mirkčioja. Akis jam trūkčiodavo ir anksčiau, kai būdavo pavargęs, bet dabar kažkas buvo ne taip. Jausmas toks, lyg Čarlis būtų įjungtas į elektros lizdą sienoje. Trūkčiojimas persimetė į kitą akį – dabar jos abi tvinkšėjo ir mirkčiojo.

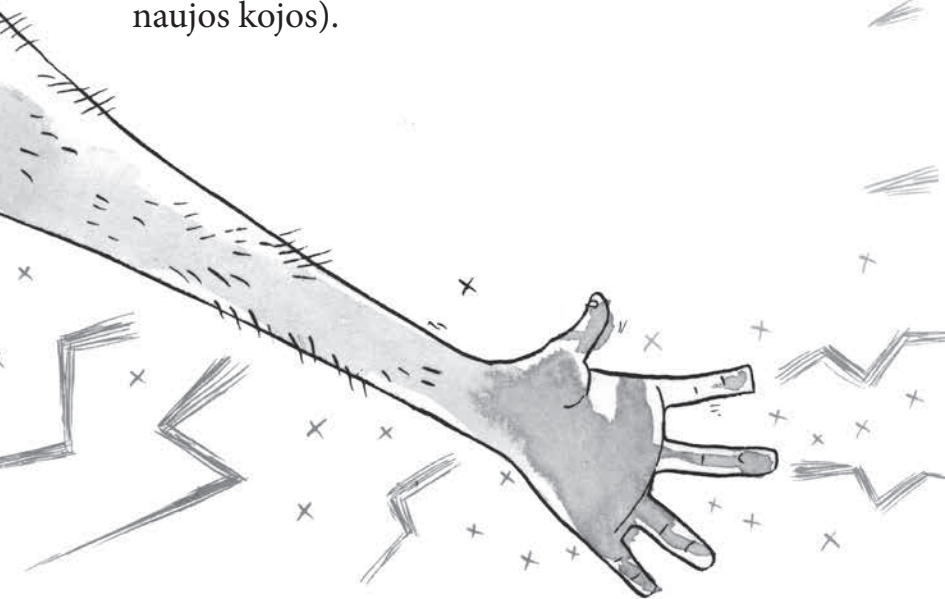
Keistas jausmas apėmė visą kūną, lyg *jis* pats būtų elektros laidas ar net elektra. Visos kūno dalys **VIRPĖJO** ir **ŪŽĖ**. Ūžesys stiprėjo, jis jautėsi it būtų užsidegęs, tačiau atrodė, kad ugnis jame vibruoja lyg uždaryta ilgame vamzdyje.

Pajuto kažką keisto ant odos. Kažkas su ja darėsi. Jis pažvelgė į ranką ir persigandęs pamatė, kad iš kiekvieno odos lopinėlio auga plaukai.

Keisčiausia, kad kambarys taip pat didėjo.

Bet ne, Čarlis suprato, kad ne kambarys didėjo – tai jis traukėsi! Vis *mažėjo ir mažėjo*, o kambarys aplink jį **plėtėsi**.

Ir kūnas – Čarlis nedrąsiai apsižiūrėjo – kūnas pasikeitė. Visiškai. Augo papildomos kojos (o tai taip šlykštu, kaip tik gali įsivaizduoti). Galiausiai jis pajuto, kaip jam iš galvos išniro naujos akys (o tai tikriausiai net šlykščiau nei naujos kojos).



Čarlis beveik iš karto suprato, kad virsta voru.

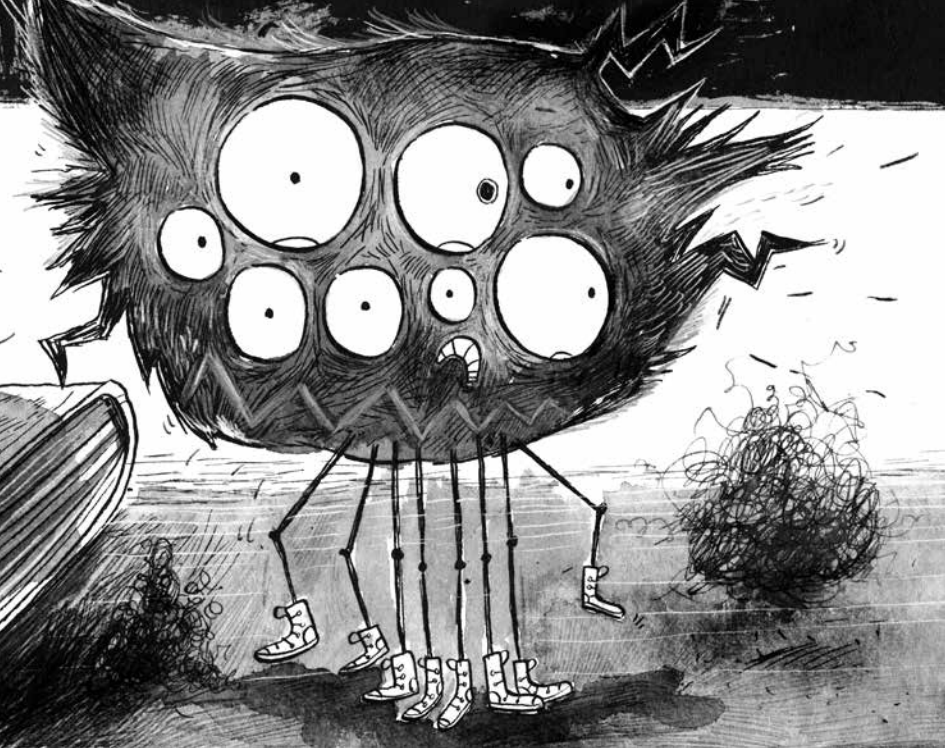
Ir kaip Čarlis tai suprato?

Jis pamatė įrodymus:

PIRMAS ĮRODYMAS: Čarlis buvo mažytis. Reikia pripažinti, jis nebuvo didelis ir prieš tai, bet dabar po savo lova galėjo matyti džiovintą abrikosą, kurį saugojo lietingai dienai, taigi buvo panašaus dydžio kaip tas abrikosas. O normalūs devynmečiai berniukai paprastai nebūna sudžiūvusio abrikoso dydžio.

ANTRAS ĮRODYMAS: Čarlis susiskaičiavo kojas – dabar turėjo jas aštuonias, žmogui tai net šešiomis kojomis per daug, o vorui – kaip tik.

TREČIAS ĮRODYMAS: jis visas buvo apaugęs trumpais rudais plaukais. Ir vis dėlto būti apaugusiam plaukais nebūtinai reiškia, kad nesi žmogus. Geras to pavyzdys – Čarlio dėdis Pitas. Jis kartą nusivedė Čarlį paplaukioti ir kai nusivilko marškinėlius, šis pamatė



tankiais plaukų kuokštais, kurių pavydėtų net gorila, apaugusią nugarą. Visi vaikai sustojo ir spoksojo, kaip dėdis Pitas įžengia į baseiną juodiems plaukams judant vėjelyje. Čarlis bandė pamiršti, ką matė, bet kuo labiau stengėsi iš galvos išmesti dėdžio Pito plaukuotą nugarą, tuo labiau tas vaizdas sukosi jam smegenyse, nes tik smegenys ir sugeba taip erzinti.